

PRESENTACIÓ

D'un temps que serà el nostre...

RAIMON

UN ANY DE DESESPERACIONS I ESPERANCES

5

PRESENTACIÓ

El 2012 la crisi és més aclaparadora que mai i les dificultats d'una bona part de la població no deixen de créixer; les úniques solucions que es donen passen per les retallades en tot allò que resta de l'Estat del benestar i per les privatitzacions en sectors clau. La corrupció es manifesta en molts àmbits i els vividors de la política mostren la cara més innoble. Els hereus del moviment del 15M continuen les mobilitzacions, encara que sovint ho fan en àmbits especialitzats contra les agressions econòmiques dels desnonaments, les retallades sanitàries o les de l'àmbit educatiu; la continuïtat unitària que caracteritzà els seus inicis, progressivament desapareix, fagocitada per la impotència i el cansament.

S'aprofundeix l'esclatxa que separa l'Europa del nord de la del sud i a tot arreu creix la distància que separa les classes privilegiades de les populars, les mitjanes, en franca recessió i caiguda lliure.

Als carrers de Barcelona, més d'un milió i mig de persones surten per manifestar la voluntat d'un poble que no vol renunciar a la seva identitat, davant les agressions continuades d'un Estat espanyol que posa cada vegada més traves al desenvolupament de les institucions nacionals de Catalunya i a les seves principals senyes d'identitat. El president Mas convoca eleccions amb ànims de capitalitzar el vot favorable al dret a decidir, però els resultats, encara que li continuen donant majoria, no consagren l'hegemonia de CiU; el PSC-PSOE s'enfonsa, i entren amb força al Parlament altres forces que capitalitzen el descontentament davant les polítiques neoliberals i reclamen la independència de Catalunya.

Al País Valencià i a les Illes, un PP dominant amb majoria absoluta ja no amaga la voluntat d'eradicar la llengua catalana dels àmbits públics i de rele-

gar-la a l'àmbit domèstic o folklòric, i intenta destruir la unitat cultural i lingüística dels tres territoris.

Es fa difícil sintetitzar la complexitat que presenta la societat catalana en conjunt en una conjuntura en què tenen un paper destacat factors econòmics, socials i polítics tan complexos.

Una vegada més, emperò, i sota la coordinació d'un dels nostres membres més experimentats, en Jordi Estivill, l'Associació Catalana de Sociologia presenta la seva contribució a la reflexió sobre la realitat social i política del nostre país. Amb això complim la comesa que dóna sentit al quefer fonamental dels sociòlegs: reflexionar serenament, però críticament, sobre la nostra societat, en uns temps que segueixen essent difícils, però que són els nostres.

Malgrat tot, l'esperança i la lluita per la superació.

JOSEP MARIA ROTGER CERDÀ

President de l'Associació Catalana de Sociologia